

R. Wilson: 17 vzájomne prepojených gigantov určuje globálnu finančnú politiku

- CZ24 News | 5. prosince 2022

Profesor Peter Phillips napísal, že v roku 2017 existovalo 17 globálnych finančných konglomerátov so 199 riaditeľmi v samostatne investujúcej sieti, ktorá pokrýva celý svet. Až 117 z týchto riaditeľov bolo v USA. A 12 z týchto superprepojených konglomerátov malo zástupcov v Skupine 30 a Trilaterálnej komisii.

Skupina 30 vydáva pokyny o globálnej finančnej politike. Feisal Mansoor však povedal, že problém s tovarom, ktorý sa dostáva k ľuďom, ktorí ho potrebujú, za cenu, ktorú si môžu dovoliť, spôsobuje globálny finančný systém. Inými slovami, je to globálny finančný systém, ktorý týchto pár organizácií vymýšľa, čo spôsobuje nerovnosť vo svete.

Mansoor je Srílančan, ktorý strávil viac ako 20 rokov ako systémový analytik a programátor, až kým v roku 1992 nevyhorel. Rozhodol sa, že už nikdy nebude pracovať pre peniaze a zároveň začal študovať peniaze a ako sa vytvárajú a vyplácajú. V prezentácii pre Svetovú radu zdravia Mansoor hovoril o oceňovaní práce v 21. storočí. Nižšie sa pozrieme na niektoré aspekty, ktoré uviedol v prvej polovici svojej prezentácie. Jeho 46-minútovú prezentáciu si môžete vyhľadať aj na YouTube [TU](#).

17 globálnych finančných konglomerátov

Peter Phillips, profesor politickej sociológie na Sonoma State University, vydal v roku 2018 knihu s názvom „Giants: The Global Power Elite“. Presne v nej podrobne opísal, kto sú nové „mocenské elity“ a čo je dôležitejšie, ako sa dohodnú, aby zabezpečili kontrolu nad globálnym kapitalistickým trhom.

Phillips identifikuje super-superbohatých ako multimiliardárov, ktorí sú súčasťou globálnej „nadmárodnej kapitalistickej triedy“. V roku 2017 medzi nich patrili Bill Gates, Jeff Bezos a Warren Buffett.

„Títo miliardári sú podobní majiteľom koloniálnych plantáží,“ píše. To, čo robí Phillipsov vyčerpávajúci výskum prínosnejším, ak nie strašidelnejším, je úroveň, na ktorej nová mocenská elita spolupracuje a stýka sa navzájom. Zjednodušene povedané, všetci sú bohatí a majú významné podiely v jednej alebo viacerých vzájomných operáciách.

Phillips identifikoval 17 globálnych finančných konglomerátov, ktoré spoločne spravujú 41,4 bilióna dolárov v samostatnej investujúcej sieti, ktorá pokrýva celý svet.

Vo svojej prezentácii Svetovej rade pre zdravie Mansoor ukázal kompletný zoznam týchto 17 špičkových firiem spravujúcich aktíva (časová pečiatka 3:22). Prvými na zozname sú **BlackRock**, **Vanguard Group** a **JP Morgan Chase**. Týchto 17 organizácií spolu kontroluje „majetok v hodnote 41,1 bilióna dolárov, čo predstavuje najmenej 60 % svetového obchodu,“ povedal Mansoor počas zhromaždenia Svetovej rady pre zdravie.

„Týchto 17 gigantov kapitalizmu, ktorí spoločne riadia túto koncentráciu 41,1 bilióna dolárov, pôsobí takmer v každej krajine. Sú to ústredné inštitúcie finančného kapitálu, ktoré poháňajú globálny ekonomický systém. Západné vlády a medzinárodné politické orgány majú tendenciu pracovať v záujme týchto finančných gigantov, aby chránili voľný tok kapitálových investícií a zabezpečili

vymáhanie dlhov všade na svete," povedal Mansoor.

V roku 2011 švajčiarska štúdia s názvom „The Network of Global Corporate Control“ zistila, že 147 spoločností v Európe ovláda 40 % svetového bohatstva.

Mansoor vysvetlil, že profesor Phillips zistil, že 15 z top 17 firiem spravujúcich aktíva, ktoré identifikoval, patrilo medzi 27 najviac centralizovaných firiem identifikovaných vo švajčiarskej štúdii a 9 bolo medzi top 10 superprepojenými firmami.

Počas rozhovoru z roku 2013 sa informátorka Svetovej banky Karen Hudesová odvolávala na túto švajčiarsku štúdiu.

Globálna elita nekontroluje len tieto megakorporácie, ale podľa Hudesu dominuje aj nevoleným a nezodpovedným organizáciám, ktoré kontrolujú financie prakticky každého národa na planéte.

Svetová banka, Medzinárodný menový fond a centrálné banky ako Federálny rezervný systém doslova kontrolujú tvorbu a tok peňazí na celom svete.

Korporatokracia

Iní potvrdzujú existenciu malej **skupiny oligarchov**, ktorí v zákulisí ťahajú za nitky. **John Perkins** v rozhovore z roku 2008 opísal koncept korporatokracie. „Korporatokracia je táto skupina jednotlivcov, ktorí riadia naše najväčšie korporácie a skutočne konajú ako cisár tohto impéria,“ povedal Perkins. A minulý rok **Philippe Argillier** povedal, že **za tieňovou vládou stojí 38 jednotlivcov, ktorí „vedú každodenný život 8 miliárd ľudí na Zemi“.**

V čase, keď profesor Phillips napísal svoju knihu, teda v roku 2017, malo 17 globálnych finančných konglomerátov vo svojich predstavenstvách 199 riaditeľov. Týchto 199 jednotlivcov predstavuje jadro finančného riadenia globálneho kapitalizmu:

- 117 je z USA;
- po 22 z Veľkej Británie a Francúzska;
- po 3 z Nemecka a Švajčiarska;
- po 3 z Talianska, Singapuru, Indie a Rakúska;
- po 2 z Japonska a Brazílie; a
- 1 z Južnej Afriky, Holandska, Zambie, Kuvajtu, Belgicka, Kanady, Mexika, Kataru a Kolumbie.

Skupina 30

G-30 je „klub“ v nadnárodnej politickej komunite. Kluby sú držané pohromade vďaka uznaniu elitných kolegov, spoločným a vzájomne sa posilňujúcim záujmom a ambícií poskytovať globálne tovary v súlade s hodnotami, ktoré ich členovia považujú za čestné.

Riadenie klubu a tvorba globálnych finančných pravidiel, Prehľad medzinárodnej politickej ekonómie, Eleni Tsingou (2015)

Prof. Phillips identifikoval spolu 86 jednotlivcov v Skupine 30 („G-30“) a Trilaterálnej komisii – 12 zo 17 Giants má zastúpenie v týchto súkromne financovaných neziskových organizáciách.

Skupina G-30, založená v roku 1978, zverejňuje správy a zistenia zo štúdií mocných elitných

bankárov, finančníkov, politikov a akademikov. Jeho zistenia sú zvyčajne akceptované a implementované po celom svete. Andrew Gavin Marshall vo svojom príspevku o G-30 v roku 2013 poznamenal, že „nevýdávajú iba ‚odporúčania‘, ale skôr ‚pokyny‘, ktorých dodržiavanie očakávajú.

Marshall sa odvolával na správu G-30 zverejnenú v roku 2012. Správu zostavila Pracovná skupina pre dlhodobé financie, ktorú tvorili takmer dve tretiny členov G-30. „Je dôležité, že mnohí z tých, ktorí vypracovali správu a ktorí sú členmi G30, pohodlne zastávajú oficiálnu pozíciu, aby mohli poslušne vykonávať tieto pokyny,“ napísal Marshall.

[Správa poznamenala], že hlavné svetové ekonomiky budú naďalej podstupovať úsporné opatrenia – alebo programy „fiškálnej konsolidácie“ – v „strednodobom horizonte“, schopnosť vlád investovať by bola výrazne obmedzená.

Preto „bude potrebné zmobilizovať súkromný sektor, aby zaplnil medzeru“. Inými slovami, takzvané

„verejno-súkromné partnerstvá“ sa stávajú cestou, ktorou sa má zabezpečiť, aby korporácie a banky mali obrovské zisky dotované vládami.

V správe sa uvádza niekoľko „ideálnych kandidátov“ na riadenie dlhodobého financovania, ako sú dôchodkové fondy, štátne investičné fondy, poisťovne, nadácie a nadácie.

V roku 2017 profesor Phillips poznamenal, že z 32 politických riaditeľov G-30 bolo 12 z USA (z toho jeden má dvojitz izraelskú národnosť), 3 boli z Francúzska (jeden z nich má dvojitz národnosť Pobrežia Slonoviny) 2 sú rovesníci zo Spojeného kráľovstva v Snemovni lordov, po 2 z Nemecka a Mexika a po 1 z Poľska, Kanady, Španielska, Argentíny, Talianska, Brazílie, Švajčiarska, Japonska, Indie, Singapuru a Číny.

V súčasnosti má G-30 44 členov vrátane Augustina Carstensa, generálneho riaditeľa Banky pre medzinárodné zúčtovanie a Maria Draghiho, bývalého premiéra Talianska a bývalého prezidenta Európskej centrálnej banky. V roku 2012 ombudsman EÚ začal vyšetrovanie týkajúce sa členstva Maria Draghiho v G-30 a ďalšie vyšetrovanie v roku 2017, ale v roku 2018 bolo oznámené, že jeho členstvo je zlučiteľné s Európskou centrálnou bankou. 1. decembra 2022 sa predsedom G-30 stal bývalý guvernér Bank of England a Bank of Canada Mark Carney.

Problémy, ktoré spôsobuje súčasný finančný systém

Peniaze majú len jednu spoločenskú funkciu nevyhnutnosti, povedal Mansoor, a to ako zákonné platidlo: mena, v ktorej štát prijíma dane. Občania nie sú povinní vymieňať si medzi sebou tovary a služby výlučne prostredníctvom „zákonného platidla“.

Čo tým Mansoor myslí, sa dá vysvetliť analógiou. Ak máte dom a dohodnete sa s niekým, že vám ho vymení za auto, môžete tak urobiť a nikto vám v tom nemôže brániť. Pri zdaňovaní transakcie sa berie do úvahy peňažná hodnota alebo zákonné platidlo. Aby bolo možné účtovať daň, je priradená peňažná hodnota a z tejto hodnoty sa vypočítava splatná daň.

Takže „zákonné platidlo“ vytvorilo príčinu a následok, ktoré sa premenili na systém odmien a trestov. A pojem odmeny a tresty úzko súvisí s hodnotou. To je to, čo Mansoor označuje ako „abstraktný charakter tvorby peňazí“ alebo „abstraktný finančný systém“.

Sme technologická spoločnosť, ktorá produkuje všetky tieto tovary a služby, ale náš

globálny finančný systém nám nedovolí distribuovať tieto tovary a služby ľuďom, ktorí ich budú dobrovoľne konzumovať

povedal Mansoor.

„Centrálna banka spravovaná globálnym finančným systémom nie je schopná distribuovať svoje tovary a služby ochotným zákazníkom.“ Verí, že problém s tovarom, ktorý sa dostáva k ľuďom, ktorí ho potrebujú za cenu, ktorú si môžu dovoliť, spôsobuje globálny finančný systém:

Teraz je snáď jasnejšie ako kedykoľvek predtým, že dokážeme vyrábať tovary a služby rýchlosťou podstatne vyššou, než je možná miera svetovej spotreby, a že túto výrobu a distribúciu možno dosiahnuť zlomkom dostupnej pracovnej sily.

Rovnako je jasné, že napriek tejto obrovskej potenciálnej zásobe tovarov a služieb ich väčšia časť spoločnosti nedokáže získať. Potom je jasné, že priepasť medzi dopytom a ponukou má len málo spoločného so schopnosťou výroby a priemyselného systému odpovedať na výzvy potreby, ale všetko súvisí s organizáciou, ktorá stojí medzi nimi, abstrahovaným finančným systémom.

Mansoor navrhuje, že

riešením je zmeniť základ spôsobu merania hodnoty z centralizovaného „zákonného platidla“ na taký, ktorý uznáva energiu ako základ pre výpočet hodnoty.

Týmto spôsobom budú miestne produkty a služby najlacnejšie tam, kde sa vyrábajú, pretože energia potrebná napríklad na prepravu tovaru by pridala hodnotu alebo náklady. Verí, že to povzbudí miestne ekonomiky, aby rástli podľa potrieb miestnej komunity.

Stále by sa vyžadovala určitá forma účtovania hodnoty, ale opäť by to bolo lokálne riešenie. Napríklad miestna mena pre dané mesto alebo región a či to bude vo forme elektronickej meny alebo hmotných bankoviek závisí od toho, čo ľuďom v danom regióne najviac vyhovuje.

AUTOR: Rhoda Wilson

[ZDROJ](#)

Překlad: SKS